

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
ÉS AZ EGYESÜLT ARAB EMÍRSÉGEK KORMÁNYA KÖZÖTT A
JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL
ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL SZÓLÓ,
DUBAIBAN, 2013. ÁPRILIS 30. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY
EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Dubaiban, 2013. április 30. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által 2017. június 7-én és az Egyesült Arab Emírségek által 2018. június 27-én aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Egyesült Arab Emírségek által a letéteményeshez 2019. május 29-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-ml-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg az Egyesült Arab Emírátságok részéről 2019. május 29. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és az Egyesült Arab Emírátsók hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, az Egyesült Arab Emírátsók esetében pedig 2019. május 29. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, az Egyesült Arab Emírátsók esetében pedig 2019. szeptember 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS AZ EGYESÜLT ARAB EMÍRSÉGEK KORMÁNYA KÖZÖTT A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya,

[**HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által**][attól az óhajtól vezérelve, hogy közöttük a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról tárgyú egyezmény megkötése] által előmozdítsák kölcsönös gazdasági kapcsolataikat,

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Állam joga szerint belföldi illetőségűek.

2. Cikk AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegységei, helyi kormányzatai vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat is.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Egyesült Arab Emírségek esetében:

(i) a jövedelemadó; és

(ii) a társasági adó

(a továbbiakban: „EAE adó”);

(b) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadó; és

(ii) a társasági adó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Ezen Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után valamely Szerződő Állam jogszabályai alapján a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ésszerű időn belül értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk SZÉNHIDROGÉNEKBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a Szerződő Államok, azok helyi kormányzatainak vagy helyi hatóságainak jogát arra, hogy a vonatkozó Szerződő Állam területén lévő szénhidrogénekből és az azokhoz kapcsolódó tevékenységekből származó jövedelem és nyereség adóztatására vonatkozó hazai jogszabályaikat és egyéb rendelkezéseiket alkalmazzák.

4. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁS

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Egyesült Arab Emírségeket jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(b) az „EAE” kifejezés az Egyesült Arab Emírségeket és földrajzi értelemben használva azt a területet jelenti, amely a saját szuverenitása alatt áll, valamint a területi tengert, légteret és tenger alatti területeket, amelyek felett az EAE szuverén jogait gyakorolja a nemzetközi joggal

és az EAE jogával összhangban, beleértve a joghatósága alatt álló szárazföldet és szigeteket bármely, a természeti kincsek feltárásával vagy kitermelésével kapcsolatban kifejtett tevékenység tekintetében.

(c) a „Magyarország” kifejezés a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározott területet jelenti;

(d) a „személy” kifejezés magában foglal bármely természetes személyt vagy társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(e) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(a) az EAE esetében:

minden természetes személyt, aki az EAE állampolgárságával rendelkezik, bármely jogi személyt és személyegyesítő társaságot, amely ezt a jogállását az Egyesült Arab Emírségek jogszabályaiból nyeri;

(b) Magyarország esetében:

(i) bármely természetes személyt, aki Magyarország állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását a Magyarországon hatályos jogszabályokból nyeri;

(f) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(g) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

(h) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(j) az „adó” kifejezés a magyar adót vagy az EAE adóját jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(k) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) az EAE esetében: a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Magyarország esetében: az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(l) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás és más önálló jellegű tevékenység végzését is.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek a Szerződő Államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek a Szerződő Államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

5. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés jelenti:

(a) az EAE esetében:

- (i) bármely természetes személyt, akit az Egyesült Arab Emírségek jogszabályai szerint itt lakóhelye, székhelye vagy más hasonló ismérv alapján belföldi illetőségű személyként kezelnek;
- (ii) bármely társaságot vagy más jogi személyt, amelyet az Egyesült Arab Emírségek jogszabályai alapján jegyeztek be vagy hoztak létre székhelye, lakóhelye, üzletvezetési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján;
- (iii) ezen államot magát és bármely politikai alegységét, helyi hatóságát, helyi kormányzatát vagy kormányzati intézményét.

(b) Magyarország esetében: bármely személyt, aki Magyarország jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján Magyarországon adóköteles, beleértve ezen államot és annak bármely helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik Magyarországon kizárólag a Magyarországon lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. „Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés szintén magában foglalja:

(a) a nyugdíjalapot, amely az egyik Szerződő Állam törvényi rendelkezéseinek megfelelően elismert és ellenőrzött, és amely jövedelme általában mentes az adó alól ebben az államban;

(b) az egyik Szerződő Állam kormányzati intézményét. Bármely intézményt kormányzati intézményként kell kezelni, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy a Szerződő Államok egyikének, illetve annak politikai alegységének a kormánya hozott létre, teljesen tulajdonolja és ellenőrzi.

3. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben a helyzete a c) albekezdés rendelkezései alapján nem határozható meg, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

4. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol bejegyzésre került. Ha mindkét államban bejegyzésre került, vagy egyikben sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

6. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt;

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek feltárására vagy kitermelésére szolgáló bármely más telepet.

3. Az egyik Szerződő Államban lévő építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok vagy a természeti kincsek feltárására vagy kitermelésére szolgáló fúró szerkezetek

vagy hajó, vagy az ehhez kapcsolódó felügyeleti tevékenység telephelyet keletkeztet, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység 12 hónapnál hosszabb időtartamig tart.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a munkavállalókon vagy a vállalkozás által erre a célra alkalmazott más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatások, beleértve a tanácsadási vagy management szolgáltatásokat, a másik Szerződő Államban telephelyet keletkeztetnek, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása a másik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 6 hónapot bármely tizenkét hónapos időszakban.

5. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a)–(e) albekezdésekben említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

6. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása számára tevékenykedik, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az elsőként említett Szerződő Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, ha ennek a személynek meghatalmazása van arra, amellyel az elsőként említett Szerződő Államban rendszeresen él, hogy ennek a vállalkozásnak a nevében szerződéseket kössön, kivéve ha az ilyen személy tevékenysége az 5. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtik ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi

illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

7. Cikk INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók és légi jármű nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

8. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ebben a másik Szerződő Államban lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki vagy fejtett ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Szerződő Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült levonható költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban a Szerződő Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol, tekintetbe véve az érintett Szerződő Államban alkalmazható törvényt vagy szabályokat. A nyereség nem tudható be a telephelynek pusztán javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére ezen telephely által történő megvásárlása okán.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

9. Cikk HAJÓZÁS ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

Ezen Egyezmény 8. cikkének rendelkezéseire tekintet nélkül:

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az államban adózható.

2. E cikk alkalmazásában a hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:

(a) hajók vagy légi jármű személyzet nélkül történő bérbeadásából származó nyereséget;

(b) áruk vagy termékek szállítására használt konténerek használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget, beleértve a konténerek szállításához kapcsolódó pótkocsit és felszereléseket;

feltéve, hogy ez a nyereség esetleges ezen tevékenységek végzéséhez képest.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései szintén alkalmazandók a nyereségre, amely:

1. poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származik;

2. egy másik hajózással vagy légi szállítással foglalkozó vállalkozás érdekében történő jegyeladásból származik;

3. az 1. bekezdés alá tartozó betétből abban az államban belföldi illetőségű banknál, amelyben a telephely található, és az 1. bekezdés alatti nyereségből szerzett kötvényekből, részvényekből és értékpapírokból származik, feltéve, hogy a letétbe helyezés és a szerzés esetleges és kiegészítő a vállalkozás működési tevékenységéhez képest.

10. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik,

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Szerződő Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Szerződő Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Szerződő Állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Szerződő Állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

11. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az osztalék haszonhúzójának minősülő személynek fizet, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti jegyekből vagy élvezeti jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak a Szerződő Államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ebben a másik Szerződő Államban lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 8. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Szerződő Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha ilyen az osztalékot ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az osztalék haszonhúzójának minősülő személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

12. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, valamint azt a jövedelmet, amelyet annak a Szerződő Államnak az adózási jogszabályai, amelyben a jövedelem keletkezik a pénz kölcsönzéséből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ebben a másik Szerződő Államban lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 8. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető ebben a Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a követelés, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely fizeti, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

5. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.
2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítéssel kapcsolatban használt filmekben, szalagokon vagy a sokszorosítás más eszközein végzett munkát is) szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért (know-how) ellenértékként kapnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ebben a másik Szerződő Államban lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 8. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

14. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 7. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége adóztatható ebben a másik Szerződő Államban.
2. A nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi jármű, vagy az ilyen hajók vagy légi jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül

vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból származik, adóztatható ebben a másik államban.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

15. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 16., 18., 19. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzi. Amennyiben a munkát ott végzi, úgy az ezért kapott díjazás adóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által, a másik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás, csak abban a másik Szerződő Államban adóztatható.

4. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a fizetés, a bér, a juttatás és más díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam másik Szerződő Államba kihelyezett, belföldi illetőségű munkavállalója valamely Szerződő Állam légi vagy hajózási vállalkozásának felsővezetői beosztásában kap, csak abban a Szerződő Államban adóztatható meg, amelyben a vállalkozás belföldi illetőségű.

16. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 8. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 8. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben az elsőként említett államnak a forrásaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk NYUGDÍJAK

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. Cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi kormányzata vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

Amennyiben a tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok ösztöndíjat kap az elsőként említett Szerződő Államtól, az ösztöndíj összege egyik Szerződő Államban sem adóztatható.

21. Cikk TANÁROK ÉS OKTATÓK

1. Az a tanár vagy oktató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt a Szerződő Államot kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy felsőfokú tanulmányok folytatása (beleértve a kutatást) céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért kapott díjazás után.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

22. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 7. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 8. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint adóztható az Egyesült Arab Emírségekben, Magyarország a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

2. Az Egyesült Arab Emírségekben a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben az Egyesült Arab Emírségekben belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek ezen Egyezmény rendelkezései szerint adózthatók Magyarországon, az Egyesült Arab Emírségek megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon a jövedelem után megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Magyarországon megadóztatható jövedelemre esik.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 10. cikk 1. bekezdésének, a 12. cikk 5. bekezdésének vagy a 13. cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás

adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, ezen Egyezmény hatálya alá tartozó adókra alkalmazandók.

6. Tekintet nélkül e cikk 2., 3. és 4. bekezdésének rendelkezéseire, ezen cikk semmilyen módon nem érinti egyik Szerződő Állam jogát sem ahhoz, hogy adó alóli mentesítést vagy csökkentést biztosítson a saját jogszabályaival, szabályozásával vagy államigazgatási gyakorlatával összhangban saját állampolgárainak és társaságainak.

25. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével vagy a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk VEGYES SZABÁLYOK

Ezen Egyezmény semmilyen módon nem korlátozza valamely jelenlegi vagy jövőbeni, az egyik Szerződő Állam jogszabályaival összhangban megállapított kedvezményt.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelememek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelné a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelemem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

29. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

30. Cikk FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam bármikor felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Dubaiban, 2013. április 30. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV

Magyarország Kormánya
és
az Egyesült Arab Emírségek Kormánya
között
a jövedelemadók területén
a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról
2013. április 30-án, Dubaiban aláírt
Egyezményhez

Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya között a jövedelemadók területén 2013. április 30-án, Dubaiban aláírt, a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményhez kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. A 4. Cikk (1) bekezdés b) albekezdés tekintetében:

Egyetértés van abban, hogy az Egyesült Arab Emírségek az alábbiakból áll:

- a hét Emírségből álló szövetségi Államból,
- a szövetségi Állam helyi kormányzataiból (AbuDhabi Emírség, Dubai Emírség, Sharjah Emírség, Ras al-Kaimah Emírség, Umm Al-Qaiwain Emírség, Fujairah Emírség és Ajman Emírség), és
- a helyi kormányzatok helyi hatóságaiából.

2. Az 5. Cikk (2) bekezdés (b) albekezdés tekintetében:

Egyetértés van abban, hogy a belföldi illetőségű személy kifejezés magában foglalja az alábbiakat:

1. Az Egyesült Arab Emírségek esetében:

EAE Központi Bank, AbuDhabi Beruházási Hatóság, AbuDhabi Beruházási Tanács, Emírségek Beruházási Hatósága, Mobadala, Dubai World, Dubai Beruházási Iroda vagy más kormányzati intézmény, amelyet teljesen vagy nagyrészt az Egyesült Arab Emírségek Kormánya vagy helyi kormányzatai tulajdonolnak.

2. Magyarország esetében:

1. a Magyar Nemzeti Bank;
2. a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.;
3. (jogszabályban meghatározott) közszolgálati műsorszolgáltatók;
4. a külön törvényben és annak felhatalmazása alapján kiadott más jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelően működő, kizárólag készfizetőkezeség-vállalást folytató részvénytársaság;

vagy bármely más kormányzati intézmény, amelyet a Társasági adóról szóló törvény vagy más magyar törvény meghatároz.

Továbbá egyetértés van abban, hogy az Egyezmény aláírásakor a nyugdíjalapok egyik Szerződő Államban sem adóköteles személyek.

3. A 14. Cikk tekintetében:

Egyetértés van abban, hogy a 14. cikk magában foglalja ezen cikk 4. bekezdésében nem említett társaságban lévő részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyereséget, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy kap.

4. A 24. Cikk tekintetében:

A Szerződő Felek kölcsönösen határozzák meg az eseteket, amikor a 24. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazhatóak.

5. Jelen Egyezmény nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.

6. Jelen Egyezmény nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek az Egyesült Arab Emírségek öböl menti együttműködési tanácsbeli tagságából fakadnak.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Dubaiban, 2013. április 30. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.